

**Kateřina ČERNÁ, *Umění v životě Františka Matouše*. Diplomová práce
Historického ústavu FF JU v Českých Budějovicích, České Budějovice
2009, 100 stran + 11 příloh.**

Posudek oponentky:

Předkládaná diplomová práce je z rodu těch, které na základě pramenného materiálu, metodou pečlivé rekonstrukce, vracejí do kulturně historického vědomí současnosti zapomenuté osobnosti a jejich dílo. V případě Františka Matouše (1895-1969) oním dílem bylo především ovlivnění podoby a funkce dvou institucí – Jihočeského muzea a Alšovy jihočeské galerie. Zejména v druhém případě šlo o významné překročení práce pro region, protože sbírka jihočeské gotiky tvořící základ galerie je neodmyslitelnou součástí studia českých i středoevropských dějin umění. Již sám záměr práce byl tedy prvkem potřebným, byl inspirativní výzvou.

Pokud jde o uchopení problému, v němž měla diplomantka značnou svobodu, protože svou rekonstrukci vytvářela na vědecky nedotčeném prostoru, zvolila nejbezpečnější možnost. Vytvořila dva celky spojené osobností hlavního protagonisty Františka Matouše, přičemž v prvním sledovala chronologii osobního a pracovního života, v druhé části usilovala o jeho představení v kontextu dějin umění, a to jak prizmatem jeho odborných a popularizačních textů, tak organizačních a pracovních jednání – zde oceňuji pokus o Matoušovu komparaci s dobovou obcí historiků umění (kupř. fenomén mezinárodní konference) a nalezení jeho místa v ní (kapitoly 10 a 11, rovněž přílohy).

Diplomová práce je nejzdařilejší v pasážích, kde má přesnou oporu v pramenech, odpoutání od nich vedoucí k vlastní úvaze není příliš časté. V tomto smyslu zaslouží ocenění postižení vazby osobnosti a místa, v našem případě Matouše a Českých Budějovic, která je konstruktivním fenoménem většiny jeho činnosti. Tato vazba, jež od Tainova filozoficko – psychologického pojmenování prošla – zejména u nás – podivuhodnou interpretační křivkou, dnes již naštěstí není kvalifikována jako „zavrženíhodný“ regionalismus. Na rozdíl od této interpretační linie byly diplomantčiny pokusy o reflexi dějin umění v kontextu ideologizované vědy padesátých let méně úspěšné.

Diplomantka záměr práce naplnila, plně prokázala, že zásady historikovy práce ovládá na velmi dobré úrovni. Ne vždy však svá zjištění dokázala přetavit do stylisticky vyrovnané výpovědi. Věty téměř křečovitě se držící pramenů jsou buď minimalizovány na holá sdělení, jindy s nevhodným použitím prezentu (zejména úvod 1. kapitoly, s. 11) či pasivních vazeb výsledný dojem rozměňují. Nadužívání slov (kupř. hned), neznalost ohýbání přivlastňovacích tvarů („jihočeská“ Matoušovo práce) plus zapomenuté pravopisné chyby či stopy přesunů textu mne vedou k tomu, že diplomovou práci hodnotím již stupněm

v e l m i d o b ř e.

V Českých Budějovicích 26. srpna 2009

doc. Dagmar Bumlová, CSc.